Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

11. juuli 2013*

Dumping — Hiinast, Vietnamist, Pakistanist ja Filipiinidelt pärit kompaktluminofoorlampide import — Dumpinguvastaste meetmete aegumine — Läbivaatamine — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 4 lõige 1, artikli 5 lõige 4 ja artikli 9 lõige 1 [nüüd määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 4 lõige 1, artikli 5 lõige 4 ja artikli 9 lõige 1] — Mõiste „ühenduse tootmisharu" — Kahju kindlakstegemine — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., asukoht Piła (Poola),

Philips Lighting BV, asukoht Eindhoven (Madalmaad),

esindajad: advokaat L. Catrain González ja *barrister* E. Wright,

hagejad,

keda toetavad

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, asukoht Hangzhou (Hiina), esindajad: advokaat V. Villante ja advokaat M. Gambardella,

ja

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), asukoht Budapest (Ungari), esindaja: advokaat P. De Baere,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J-P. Hix, hiljem J-P. Hix ja B. Driessen, keda abistasid advokaat G. Berrisch ja advokaat G. Wolf, hiljem advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz,

ja

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Osram GmbH, asukoht München (Saksamaa), esindaja: R. Bierwagen,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 15. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1205/2007, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamise järel Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes dumpinguvastane tollimaks ning laiendatakse seda tollimaksu samale tootele, mis on saadetud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist (ELT L 272, lk 1),

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees S. Papasavvas, kohtunikud K. O'Higgins (ettekandja) ja D. Gratsias,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades kirjalikus menetluses ja 5. septembri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Käesolevas asjas kohaldatava dumpinguvastase normistiku moodustab nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT L 340, lk 17; edaspidi „algmäärus"). Algmäärus asendati hiljem nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandus ELT L 7, lk 22).

2 Algmääruse artikli 3 lõige 1 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 3 lõige 1) sätestab:

„Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju" käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ettenähtud korras."

3 Algmääruse artikli 4 lõige 1 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 4 lõige 1) täpsustab eelkõige:

„Käesolevas määruses tuleb mõistet „ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt dumpingtoote importijad, siis võib mõistet „ühenduse tootmisharu" tõlgendada kui ülejäänud tootjaid […]"

4 Algmääruse artikli 5 lõike 1 esimene lõik (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 5 lõike 1 esimene lõik) on sõnastatud järgmiselt:

„Välja arvatud lõikes 6 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamaks mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju, füüsilise või juriidilise isiku või ühenduse tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal."

5 Algmääruse artikli 5 lõige 4 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 5 lõige 4) näeb ette:

„Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust."

6 Algmääruse artikli 9 lõige 1 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 9 lõige 1) näeb ette, et „[k]ui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega".

7 Algmääruse artikli 9 lõige 4 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 9 lõige 4) sätestab eelkõige:

„Kui faktide põhjal tehakse lõplikult kindlaks dumpingu ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui ühenduse huvid nõuavad sekkumist vastavalt artiklile 21, kehtestab nõukogu komisjoni poolt pärast nõuandekomiteega konsulteerimist esitatud ettepaneku põhjal lõpliku dumpinguvastase tollimaksu."

8 Algmääruse artikli 11 lõige 2 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõige 2) näeb eelkõige ette:

„Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni."

9 Algmääruse artikli 11 lõige 5 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõige 5) näeb ette:

„Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi [käesoleva artikli] lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes. […]"

Vaidluse taust

10 Hagejad Philips Lighting Poland S.A. (edaspidi „Philips Poland") – Poola õiguse alusel asutatud äriühing, kes toodab oma Piłas (Poola) asuvas ettevõttes kompaktluminofoorlampe (edaspidi „CFL-id") ja kes kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal importis Hiinast Euroopa Liidus edasimüümiseks olulisi koguseid CFL-e – ja Philips Lighting BV (edaspidi „Philips") – Madalmaade õiguse alusel asutatud äriühing, kes toodab Roosendaalis (Madalmaad) CFL-idele koostisosi ja tegeleb CFL-ide valdkonnas uurimis- ja arendustegevusega – kuuluvad 100-protsendiliselt Madalmaade õiguse alusel asutatud äriühingule Koninklijke Philips Electronics NV.

11 16. juulil 2001 võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1470/2001, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (EÜT L 195, lk 8; ELT eriväljaanne 11/38, lk 43). Selle määrusega kehtestati nimetatud impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud määras 0–66,1%.

12 6. juunil 2005 võttis nõukogu määruse (EÜ) nr 866/2005, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1470/2001 kehtestatud Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist lähetatud sama toote impordi suhtes (ELT L 145, lk 1).

13 Määrust nr 1470/2001 ja määrust nr 866/2005 muudeti nõukogu 1. septembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1322/2006 (ELT 244, lk 1).

14 Euroopa Ühenduste Komisjon avaldas 14. oktoobril 2005 eespool viidatud dumpinguvastaste meetmete eelseisva aegumise teate (ELT C 254, lk 2).

15 18. aprillil 2006 esitas Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (edaspidi „2CFL-i") komisjonile taotluse vaadata nimetatud meetmed Osram GmbH osas algmääruse artikli 11 lõike 2 alusel uuesti läbi.

16 12. juunil 2006 saatis komisjon neljale ühenduse CFL-ide tootjale – GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland ja SLI Sylvania Lighting International (edaspidi „Sylvania") – küsimustiku, et kindlaks teha, kas läbivaatamist pooldavate tootjate hulk on piisavalt representatiivne.

17 28. juunil 2006 andsid hagejad eelmises punktis viidatud küsimustikule ühise vastuse, milles nad märkisid eelkõige, et nad on läbivaatamismenetluse algatamise vastu. GE Hungary ja Osram seevastu märkisid oma vastuses, et nad pooldavad selle menetluse algatamist. Sylvania aga küsimustikule ei vastanud.

18 Olles pärast algmääruse artikli 15 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikkel 15) alusel loodud nõuandekomiteega konsulteerimist otsustanud, et läbivaatamise algatamiseks selle määruse artikli 11 lõike 2 alusel on piisavalt tõendeid, avaldas komisjon menetluse algatamise kohta 19. juulil 2006 Euroopa Liidu Teatajas teadaande (ELT C 167, lk 13) ning algatas ajavahemiku 1. juulist 2005 kuni 30. juunini 2006 uurimise.

19 Seejärel saatis komisjon küsimustiku kõigile asjaomastele isikutele, kelle hulgas olid ühenduse CFL-ide tootjad ja CFL-ide ühendusse importijad.

20 Philips Poland vastas 8. septembril 2006 küsimustikule, mis oli talle saadetud kui ühenduse tootjale, ning 18. septembril 2006 küsimustikule, mis oli talle saadetud kui ühendusse importijale.

21 Komisjon tegi 2006. aasta novembris kontrollkäigud muu hulgas hagejate ja veel kolme ühenduse CFL-ide tootja valdustesse.

22 GE Hungary teatas 26. novembri 2006. aasta kirjas komisjonile, et ta ei poolda enam dumpinguvastaste meetmete säilitamist.

23 Hagejad palusid 30. novembri 2006. aasta kirjas komisjonil täpsustada, kas GE Hungary seisukohta arvestades võis ikka leida, et ühenduse tootmisharu – nagu see on viidatud algmääruse artikli 4 lõikes 1 ja artikli 5 lõikes 4 – toetas läbivaatamise taotlust. Nad märkisid, et 2CFL-i tegutses vaid

Osrami nimel, et viimane oli ainus ühenduse CFL-ide tootja, kes kõnealuste dumpinguvastaste meetmete säilitamist soovis, ning Philips Polandi ja GE Hungary CFL-ide toodang kokku moodustas enam kui 50% ühenduse CFL-ide kogutoodangust.

24 Sylvania teatas 19. detsembri 2006. aasta kahes kirjas, et tema hinnangul ei olnud dumpinguvastaste meetmete jätkumine ühenduse huvides.

25 Philips Poland esitas 10. jaanuaril 2007 komisjonile kirjalikud märkused, mis puudutasid kahju küsimust ja ühenduse huvi küsimust. Neis märkis ta taas, et Osram ei esindanud ühenduse tootmisharu.

26 Järgmisel päeval osalesid hagejad komisjonis peetud ärakuulamisel, kus nad esitasid ühenduse CFL-ide hankimisstrateegia, seadsid taas kahtluse alla selle, et Osram oleks võinud ühenduse tootmisharu esindada ja soovitasid uurimise lõpetada.

27 6. veebruaril 2007 esitasid hagejad komisjonile täiendavat teavet.

28 14. veebruaril 2007 esitasid hagejad oma kirjalikud märkused 2CFL-i seisukoha kohta, mille viimane oli 5. veebruaril 2007 esitanud vastuseks komisjoni 19. jaanuari 2007 kirjale. Nad kordasid eelkõige seda, et Osram ei esindanud ühenduse tootmisharu ja taotlesid taas uurimise lõpetamist.

29 Komisjon saatis 20. märtsil 2007 ühenduse tootjatele täiendava küsimustiku, millele Philips Poland vastas 10. aprilil 2007.

30 23. aprillil 2007 korraldas komisjon teise kontrollkäigu Philips Polandi valdustesse. Viimane edastas 27. aprillil 2007 komisjonile teavet vastuseks selle kontrollkäigu ajal kerkinud küsimustele.

31 10. juulil 2007 koostas komisjon teabedokumendi, milles tõi välja peamised asjaolud ja kaalutlused, mille alusel ta kavatses teha ettepaneku kõnealuste dumpinguvastaste meetmete läbivaatamise lõpetamiseks (edaspidi „2007. aasta juuli teabedokument). Selles dokumendis märkis ta eelkõige seda, et neli ühenduse tootjat oleks tulnud lisada ühenduse kogutoodangu arvestusse algmääruse artikli 4 lõikel 1 mõttes. Ta lisas, et selle määruse artikli 5 lõikes 4 ette nähtud läbivaatamise taotluse toetajate arvuga seonduvad nõuded peavad olema täidetud nii taotluse esitamisel kui ka uurimise jooksul. Veel tõdes ta, et käesoleval juhul toetasid taotlust läbivaatamise algatamise ajal enamik ühenduse tootjatest, kuid olukord oli uurimise käigus muutunud. Olles märkinud, et nende tootjate kogutoodang, kes avaldasid taotlusele vastuseisu, moodustas nüüd veidi üle 50% ühenduse kogutoodangust, järeldas komisjon, et kõnealused dumpinguvastased meetmed tuleb kehtetuks tunnistada ja läbivaatamismenetlus lõpetada.

32 Philips Poland esitas 24. juulil 2007 eespool viidatud teabedokumendi kohta oma seisukoha, milles ta nõustus komisjoni järeldusega. 2CFL-i esitas teabedokumendi kohta oma seisukoha 25. juulil 2007.

33 Komisjon koostas 31. augustil 2007 üldteavet sisaldava dokumendi (edaspidi „üldteabe dokument"), milles ta leidis, et kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamise perioodi tuli pikendada aasta võrra. Ta märkis eelkõige, et „analoogselt algmääruse artikli 9 lõikega 1 – mis sätestab, et isegi juhul, kui kaebus võetakse tagasi, võib komisjon võtta meetmeid, kui see on ühenduse huvides – leiavad institutsioonid, et käesolevas asjas ei ole vaja teha algmääruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 alusel otsust, kuna […] ühenduse huvides on pikendada meetmete kohaldamist veel [aasta võrra]. Ta lisas, et võttis kahju hindamisel arvesse läbivaatamistaotlust toetanud äriühingu olukorda.

34 Philips Poland esitas 11. septembril 2007 üldteabe dokumendi kohta oma seisukoha, milles ta vaidles komisjoni järeldusele vastu ja kritiseeris eelkõige meetme kohaldamist algmääruse artikli 9 lõikest 1 lähtuva analoogia alusel.

35 Komisjon esitas 14. septembril 2007 pärast nõuandekomiteega konsulteerimist ettepaneku nõukogu määruseks, millega kehtestatakse [algmääruse] artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamise järel Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes dumpinguvastane tollimaks ning laiendatakse seda tollimaksu samale tootele, mis on saadetud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist (KOM(2007) 550).

36 Nõukogu võttis 15. oktoobril 2007 vastu määruse (EÜ) nr 1205/2007, millega kehtestatakse [algmääruse] artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamise järel Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes dumpinguvastane tollimaks ning laiendatakse seda tollimaksu samale tootele, mis on saadetud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist (ELT L 272, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus"). Kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude määraks jäi 0–66,1% üheks aastaks.

37 Vaidlustatud määruse põhjendustes 20–46 analüüsis komisjon, kas kõnealuste dumpinguvastaste meetmete aegumine võis kaasa tuua dumpingu kordumise. Põhjenduses 46 jõudis ta seda kinnitavale järeldusele.

38 Vaidlustatud määruse põhjendustes 47–93 analüüsis komisjon kahju jätkumise või kordumise võimalust.

39 Selles analüüsis võttis nõukogu arvesse „meetmeid toetava äriühingu" ehk Osrami olukorda (põhjendus 51). Sellega seoses meenutas nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 49, et uurimise käigus uuriti koostööd teinud nelja ühenduse tootja olukorda algmääruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 alusel, ning märkis, et „[ü]ksikasjalikest tulemustest ilmnes keerukas pilt sektorist, mille struktuur [näis olevat] liikuv ja kus valitse[sid] vastakad seisukohad: tootmismahult suurim tootja toeta[s] meetmete jätkumist, ülejäänud aga [olid] selle vastu". Vaidlustatud määruse punktis 50 leidis nõukogu, et nimetatud suurim ühenduse tootja, Osram, tootis ühenduse toodangust umbes 48% ja „seega moodusta[s] tema toodang kahtlemata ühenduse toodangust märkimisväärse osa". Ta lisas, et algmääruse artikli 9 lõikes 1 toodud reegel, mis näeb ette, et „ka siis, kui kaebus tagasi võetakse, võib ühendus võtta meetmeid, juhul kui see on ühenduse huvides", „kehtib *mutatis mutandis* ka aegumise läbivaatamise korral, mille puhul kaebust [ei ole] täielikult tagasi [võetud], kuid kus oluline ühenduse tootja on jätkuvalt meetmete poolt". Veel märkis ta, et „[j]uhul kui tootja toodang moodustab olulise osa ühenduse tootmisharust, mis käesoleval juhul o[li] nii, on tema andmed kahju kohta parimad kättesaadavad andmed".

40 Selle analüüsi põhjal järeldas nõukogu, et „kui [kõnealustel] dumpinguvastastel meetmetel [oleks lastud] aeguda, oleks [olnud] tõenäoline, et kahjulik dumping jätkub või kordub" (põhjendus 93).

41 Vaidlustatud määruse põhjendustes 94–116 kontrollis nõukogu algmääruse artikli 9 lõikele 1 ja artiklile 21 viidates, kas kõnealuste dumpinguvastaste meetmete jätkumine oleks olnud ühenduse huvides, ning kui jah, siis kui kauaks. Ta leidis, et meetmete lõpetamine vastab „asjaomastele huvidele ülekaalukamalt", olles eelnevalt tõdenud, et „ühenduse tootmisharu ise o[li] suuresti sõltuv Hiina[st] tulevast impordist, et rahuldada kiiresti kasvavat nõudlust; mõned ühenduse tootjad ise ei toeta[nud] meetmete jätkamist; o[li] ka näidatud, et meetmetel o[li] oluline mõju tarbijahindadele ja sellest tulenevalt ka tarbija valikutele selles suhtes, kas osta kompaktluminofoor- või vähem tõhusaid hõõglampe" (põhjendused 115 ja 116). Seades seetõttu Osrami huvidele vastukaaluks „teiste osaliste, eeskätt teiste ühenduse tootjate huvid", leidis nõukogu, et ühenduse lühiajalistes huvides oli kõnealuste meetmete jätkamine kohanemisperioodi jooksul (põhjendus 116). Täpsemalt märkis nõukogu, et oli kohane jätta meetmed kehtima üksnes üheks aastaks, kuna pärast seda „oleksid tõenäolised negatiivsed mõjud tarbijatele ja teistele ettevõtjatele ebaproportsionaalselt suured, võrreldes kasuga, mida ühenduse tootjad meetmetest saavad" (põhjendus 116).

42 Algmäärus kaotas vastavalt selle määruse artiklile 2 oma kehtivuse 18. oktoobril 2008.

Menetlus ja poolte nõuded

43 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. detsembril 2007.

44 Osram ja komisjon esitasid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 27. märtsil ja 3. aprilli 2008 saabunud dokumentidega taotlused astuda käesolevas asjas menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

45 Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (edaspidi „Hangzhou") ja GE Hungary palusid vastavalt 27. märtsil ja 15. aprillil 2008 Üldkohtu kantseleis registreeritud kirjadega luba astuda käesolevasse menetlusse hagejate nõuete toetuseks.

46 Menetlusse astumise avaldused toimetati pooltele kätte ning nad esitasid määratud tähtaja jooksul oma märkused.

47 Üldkohtu kantseleis vastavalt 27. aprillil, 16. mail ja 11. juunil 2008 registreeritud kirjadega esitasid hagejad taotluse käsitada hagiavalduse mõnede lisade teatavaid osasid Hangzhou, Osrami ja GE Hungary suhtes konfidentsiaalsena. Selle tarvis esitasid nad kõnealuste dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.

48 Üldkohtu neljanda koja esimees andis 9. juuni 2008. aasta kahe määrusega Osramile ja komisjonile menetlusse astumise loa. Ta otsustas, et Osramile tuleb esitada kõigi menetlusdokumentide mittekonfidentsiaalne versioon ning teha talle ettepanek esitada selle versiooni kohta oma märkused. Osram ei esitanud selleks ettenähtud tähtajal oma märkusi.

49 Üldkohtu neljanda koja esimees andis 9. oktoobri 2008. aasta määrusega Hangzhoule ja GE Hungaryle menetlusse astumise loa. Ta otsustas, et neile tuleb esitada kõigi menetlusdokumentide mittekonfidentsiaalne versioon ning teha neile ettepanek esitada selle versiooni kohta oma märkused. Nad ei esitanud selleks ettenähtud tähtajal oma märkusi.

50 Osram, Hanghzou ja GE Hungary esitasid menetlusse astujate seisukohad. Hagejad esitasid oma märkused menetlusse astujate seisukohtade suhtes selleks ettenähtud tähtajal. Nõukogu esitas Hanghzou ja GE Hungary menetlusse astujate seisukohtade suhtes oma märkused selleks ettenähtud tähtajal. Komisjon menetlusse astuja seisukohti ei esitanud.

51 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd viienda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.

52 Üldkohus (viies koda) otsustas ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal avada suulise menetluse ja palus kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel ja nõukogul vastata teatud kirjalikele küsimustele. Hagejad ja nõukogu vastasid selleks ettenähtud tähtaja jooksul.

53 Kuna koja ühel liikmel esines takistus käesoleva asja läbivaatamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president Üldkohtu kodukorra artikli 32 lõike 3 alusel koja koosseisu täiendamiseks kojale uue kohtuniku.

54 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 5. septembri 2012. aasta kohtuistungil.

55 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus tervikuna või neid puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult;

— mõista tema menetlusse astumisega seotud kohtukulud välja Osramilt.

56 Nõukogu palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt;

— mõista nende menetlusse astumisega seotud kohtukulud välja Hangzhoult ja GE Hungarylt.

57 Komisjon palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.

58 Hangzhou ja GE Hungary paluvad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

59 Osram palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

60 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et arvestades küsimust, kas vaidlustatud määrus puudutas hagejaid otseselt, avaldas nõukogu oma vasturepliigis kahtlust, kas hagi pole mitte vastuvõetamatu, väites, et hagejate kirjalikes seisukohtades sellega seoses toodud asjaolud ei olnud piisavad, et neid seda määrust arvestades kõigist teistest ettevõtjatest eristada.

61 Sellega seoses tuleb meenutada, et liidu kohtul on õigus iga kohtuasja asjaolusid arvestades hinnata, kas hagiavalduse võib korrakohase õigusemõistmise kaalutlustel rahuldamata jätta, ilma et eelnevalt lahendataks vastuvõetavuse küsimus (vt selle kohta 26. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-23/00 P: nõukogu *vs*. Boehringer, EKL 2002, lk I-1873, punktid 51 ja 52, ning 23. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-233/02: Prantsusmaa *vs*. komisjon, EKL 2004, lk I-2759, punkt 26).

62 Käesoleva kohtuasja asjaolusid arvestades on Üldkohus seisukohal, et menetlusökonoomia huvides tuleb kõigepealt uurida hagejate väiteid, ilma et eelnevalt lahendataks käesoleva tühistamishagi vastuvõetamatuse küsimus, sest tühistamishagi on järgnevalt väljatoodud põhjustel igal juhul põhjendamata.

63 Hagejad esitavad oma hagi põhjenduseks kolm väidet, millest esimene käsitleb algmääruse artikli 3 lõike 1, artikli 9 lõike 4 ja artikli 11 lõike 2 rikkumist, teine sama määruse artikli 9 lõike 1 rikkumist ning kolmas põhjendamiskohustuse rikkumist.

64 Kahte esimest väidet tuleb analüüsida koos, kuna need on omavahel seotud.

Esimene ja teine väide, mis käsitlevad ühelt poolt algmääruse artikli 3 lõike 1, artikli 9 lõike 4 ja artikli 11 lõike 2 rikkumist ning teiselt poolt teine sama määruse artikli 9 lõike 1 rikkumist

65 Esimeses väites väidavad hagejad, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 3 lõiget 1, artikli 9 lõiget 4 ja artikli 11 lõiget 2, kuna ta ei tuvastanud, et kõnealuste dumpinguvastaste meetmete aegumine soodustas ühenduse tootmisharule – nagu see on määratletud algmääruse artikli 4 lõikes 1 koosmõjus sama määruse artikli 5 lõikega 4 – tekitatud kahju jätkumist või kordumist. Nad heidavad nõukogule ette, et ta leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 50, et Osrami toodang moodustas ühenduse toodangust „märkimisväärse osa", kuigi see osa oli vaid ligikaudu 48%. Seetõttu väidavad nad, et Osramit ei saanud käsitada ühenduse tootmisharuna ning et nõukogul ei olnud alust lähtuda nimetatud tootmisharule tekitatud kahju hindamisel selle äriühingu andmetest.

66 Oma teises väites väidavad hagejad, et nõukogul ei olnud õigust tugineda käesolevas asjas algmääruse artikli 9 lõikele 1.

67 Esiteks vaidlevad hagejad vastu sellele, et nimetatud sättes ette nähtud reegel võiks kehtida *mutatis mutandis* ka dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise korral, mille puhul taotlust ei ole täielikult tagasi võetud, vaid toetus sellele on vähenenud. Mitte miski nimetatud sätte sõnastuses – mis pealegi on selge ega vaja mingisugust tõlgendamist – ei võimalda seda mõista nii, nagu hõlmaks see niisugust olukorda. Nõustumine nõukogu tõlgendusega algmääruse artikli 9 lõikele 1 tähendaks, et talle antaks uus potentsiaalselt väga lai pädevus. Liiatigi muudaks see sisutühjaks algmääruse artikli 3 lõikes 1, artikli 9 lõikes 4 ja artikli 11 lõikes 2 toodud nõude, mille kohaselt tuleb „ühenduse tootmisharule" – nagu see on määratletud sama määruse artikli 4 lõikes 1 – tekitatud kahju enne dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist tõendada. Nõukogu võiks väita, et tal on õigus sekkuda juhul, kui ta leiab, et see on ühenduse huvides, ilma et ta peaks nimetatud tootmisharule tekkinud kahju tõendama.

68 Teiseks vaidlevad hagejad vastu sellele, et algmääruse artikli 9 lõige 1 annab nõukogule kahju hindamisel ühenduse tootmisharu määratlemisel kaalutlusõiguse. Nende hinnangul võimaldab see säte vaid uurimise jätkamist pärast seda, kui läbivaatamistaotlus on tagasi võetud, ega muuda algmääruse artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4 kohaldamatuks.

69 Hangzhou ja GE Hungary esitavad hagejatega sisuliselt samad argumendid.

70 Nõukogu ja Osram hindavad esimest ja teist väidet koos.

71 Nõukogu väidab esiteks, et tema ja komisjon (edaspidi „institutsioonid") kohaldasid algmääruse artikli 9 lõiget 1 nõuetekohaselt *mutatis mutandis*. Viies läbi *a maiore ad minus* (kes saab kõige enam, saab ka kõige vähem) arutluskäigu, märgib ta, et kui see säte võimaldab institutsioonidel jätkata menetlust juhul, kui kaebus on tervikuna tagasi võetud, siis võimaldab see loomulikult seda teha ka juhul, kui vaid osa läbivaatamise taotlusele antud toetusest on tagasi võetud. Ta täpsustab, et nimetatud säte ei võimalda institutsioonidel jätkata dumpinguvastaste meetmete kohaldamist, vaid üksnes jätkata uurimist, kui nad leiavad, et see on ühenduse huvides.

72 Teiseks väidab nõukogu, et kui institutsioonid otsustavad kohaldada algmääruse artikli 9 lõiget 1, peavad nad kindlaks tegema need tootjad, kes kahju hindamise seisukohast moodustavad ühenduse tootmisharu, tehes seda juhtumipõhiselt. Ta märgib, et kui läbivaatamise taotlus võetakse tagasi või kui toetus uurimisele ei ole enam piisav, on institutsioonid olukorras, kus neil kahju hindamisel ei ole enam „ühenduse tootmisharu" algmääruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 tähenduses. Ta täpsustab, et käesoleval juhul otsustasid institutsioonid oma kaalutlusõigusest lähtudes valida Osrami, kuna ta oli ainus tootja, kes taotlust toetas, tema toodang moodustas peaaegu 50% samasuguse toote kogutoodangust ühenduses ning tal oleks olnud kaebeõigus, kui „see asjaolu ise (GE [Hungary] seisundi muutus), mis oli viinud algmääruse artikli 9 lõike 1 kohaldamiseni, ei oleks aset leidnud".

73 Komisjon ja Osram vaidlustavad hagejate argumendid.

74 Esiteks tuleb analüüsida poolte argumente, mis käsitlevad seda, et institutsioonid tuginesid käesoleval juhul algmääruse artikli 9 lõikele 1.

75 Sarnaselt poolte ühise seisukohaga tuleb märkida, et kõnealuse läbivaatamise algatamise ajal oli läbivaatamise taotlus esitatud „ühenduse tootjate poolt või nende nimel" – nagu seda nõuab algmääruse artikli 11 lõige 2 vastavalt selle määruse artikli 5 lõikele 4, mida sama määruse artikli 11 lõike 5 kohaselt kohaldatakse läbivaatamismenetlustele –, seda toetasid sõnaselgelt ühenduse tootjad, kelle toodang moodustas üle 25% samasuguse toote kogutoodangust, mille oli tootnud ühenduse tootmisharu, kes oli sellele taotlusele oma toetust või vastuseisu avaldanud. Selle taotluse oli esitanud Osrami nimel tegutsev 2CFL-i, keda toetasid sõnaselgelt Osram ja GE Hungary, kes koos tootsid üle 50% ühenduse CFL-ide toodangust. Mis puutub kahte ülejäänud ühenduse tootjasse, Philips Polandisse ja Sylvaniasse, siis esimene väljendas sel ajal läbivaatamise taotlusele oma vastuseisu, teine aga oma seisukohta ei väljendanud.

76 Sel ajal oli komisjonil enamgi alust järeldada, et läbivaatamise taotlusel on algmääruse artikli 5 lõike 4 kohaselt piisav toetus, kuna – nagu selgub toimikust ja ka pooled on selles osas ühel meelel –Osram üksi tootis tol ajal üle 25% ühenduse toodangust ning tema toodang ületas selle ühenduse tootja – antud juhul Philips Poland – toodangu, kes oli nimetatud taotlusele vastu. On kohane lisada, et selles staadiumis ei olnud komisjonil vaja algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a arvestades kindlaks teha, kas Philips Poland – kes oli seotud kahe Hiina eksportiva tootjaga ja importis sellest riigist 70–80% CFL-ide kogustest, mille ta müüs edasi ühenduse turul – tuli ühenduse toodangu arvestusest välja jätta. Kui see oleks olnud nii, oleks see eespool toodud järeldust vaid kinnitanud.

77 Mõne kuu pärast olukord siiski muutus, kui läbivaatamismenetluse toimumise ajal kõigepealt GE Hungary ja seejärel Sylvania teatasid komisjonile, et nüüd on nad kõnealuste dumpinguvastaste meetmete jätkumise vastu, mistõttu vähenes läbivaatamise taotlusele antud toetus, mis jäi küll kaugelt üle algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud 25% künnise, kuid langes siiski veidi alla samas sättes nimetatud 50% künnist. Ainus ühenduse tootja, kes seda taotlust veel toetas, nimelt Osram, tootis 48% ühenduse CFL-ide kogutoodangust, vastuseisu väljendanud tootjad tootsid kokku ülejäänud 52%.

78 Asjaolude asetleidmise ajal olid institutsioonid seisukohal, et olukorras, kus toetus taotlusele langes läbivaatamismenetluse jooksul alla ühte algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud kahest künnisest, tuli läbivaatamine lõpetada või kohaldada analoogia alusel algmääruse artikli 9 lõiget 1. Niisiis leidsid nad, et nimetatud määruse artikli 5 lõikes 4 esialgsele kaebusele või taotlusele antud toetusele ette nähtud nõuded pidid olema täidetud nii kaebuse või taotluse esitamise ajal kui ka kogu uurimise kestel.

79 Seega, võttes arvesse väga väikest erinevust läbivaatamist toetavate ja sellele vastuseisvate ühenduse tootjate toodangu osakaalu vahel, pidas komisjon vajalikuks põhjalikumalt analüüsida algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamist selle juhtumi asjaoludele. Komisjoni hinnangul sõltus küsimus, kas Osramil ainsa läbivaatamise taotlust jätkuvalt toetava ühenduse tootjana oli algmääruse artikli 5 lõike 4 alusel kaebeõigus, sellest, kas sama määruse artikli 4 lõike 1 punkti a kohaselt tuli ühenduse toodangu arvestusest mõni neljast ühenduse tootjast välja jätta. Philips Polandi puhul tõusetus see küsimus eriti teravalt eelkõige seetõttu, et ta importis Hiinast väga suuri CFL-ide koguseid.

80 Nii leidis komisjon esiteks 2007. aasta juuli teabedokumendis pärast vastavat uurimist, et ühenduse toodangu arvestusse tuleb lisada neli ühenduse tootjat. Lähtudes oma kogemusest, mida on kirjeldatud eespool punktis 78, jõudis ta seega järeldusele, et läbivaatamismenetlus tuli lõpetada ja kõnealused dumpinguvastased meetmed kehtetuks tunnistada.

81 Teisel korral pärast seda, kui 2CFL-i oli esitanud 2007. aasta juuli teabedokumendi kohta oma seisukoha, milles ta selgitas üksikasjalikult põhjusi, miks ta arvas, et Philips Poland ja GE Hungary tuli ühenduse toodangu arvestusest algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a alusel välja jätta, jätkas komisjon

selle küsimuse uurimist ja muutis oma seisukohta. Nagu üldteabe dokumendi punktis 49 märgitud, nentis ta, et tema uurimise tulemustest „ilmnes keerukas pilt sektorist, mille struktuur [näis olevat] liikuv". Seda tõdemust, mida hagejad käesolvas vaidluses kahtluse alla ei sea, kinnitavad ka üldteabe dokumendi lisas sisalduvad andmed. Sellest lisast selgub eelkõige, et kuigi Philips Poland importis väga suure CFL-ide koguse (70–80%) Hiinast ning müüs selle edasi ühenduse turul, oli see nii ka Sylvania puhul (50–60%) ning vähemal määral ka GE Hungary (30–40%) ja Osrami (20–30%) puhul. Selles lisas on ka märgitud, et Osram ja GE Hungary olid mõlemad seotud ühe Hiina eksportiva tootjaga ja Philips Poland kahe selle riigi eksportiva tootjaga. Lisaks on täpsustatud, et Philips Poland, GE Hungary ja Sylvania omandasid väljastpoolt ühendust enam kui poole seal CFL-ide valmistamisel kasutatavaid komponente. Nimetatud lisast selgub veel, et neli ühenduse tootjat kuulusid rahvusvahelistesse kontsernidesse ning neil oli ühenduses kas asukoht või nad olid kolmandas riigis asuva kontserni tütarettevõtjad, kuid nad olid pädevad võtma vastu kõiki äriotsuseid CFL-ide tootmise, impordi ja müügistrateegia kohta ühenduse turul. Lõpuks on selles lisas märgitud, et kõigil neljal ühenduse tootjal olid ühenduses olulised teadus- ja arendustegevuse keskused.

82 Neid erinevaid asjaolusid arvesse võttes peab möönma, et komisjonil oli raske täpselt kindlaks määrata, milline ühenduse tootja tuli algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a alusel ühenduse toodangu arvestusest välja jätta, kui seda oleks tulnud teha. Nii nagu Philips Polandi väga kõrge Hiinast CFL-ide impordi osakaal seadis tõsiselt kahtluse alla võimaluse ta ühenduse toodangu arvestusse lisada, võis sama kahtlus tekkida ka Sylvania puhul, kelle impordiosakaal oli samuti väga kõrge. Nagu üldteabe dokumendi punktist 50 selgub, otsustas komisjon jätta lahendamata küsimuse, kas kõik neli ühenduse tootjat moodustasid ühenduse toodangu algmääruse artikli 4 lõike 1 tähenduses ning kas toetus läbivaatamise taotlusele oli jätkuvalt sama suur, kui selle määruse artikli 5 lõikes 4 nõutud. Ta leidis nimelt, et pärast seda, kui GE Hungary läbivaatamise taotlust enam ei toetanud ja Sylvania sellele selget vastuseisu väljendas, oli olukord analoogne sellega, kui algmääruse artikli 9 lõikes 1 viidatud kaebus tagasi võetakse, ning ühenduse huvides oli analoogia alusel seda sätet kohaldades läbivaatamismenetlust jätkata.

83 Nõukogu kinnitas eespool punktides 81 ja 82 toodud komisjoni analüüsi vaidlustatud määruses, nagu võib näha selle määruse põhjendustest 50 ja 94 ning määruse lisast.

84 Tuleb märkida, et Üldkohtu otsuse kohaselt ei näe algmääruse artikli 5 lõige 4 komisjonile ette kohustust lõpetada käimasolev dumpinguvastane menetlus, kui kaebusele antud toetuse tase langenud alla miinimumtaset, s.o alla 25% ühenduse toodangust. Tegelikult puudutab see säte vaid kaebuse toetuse taset, mis on vajalik selleks, et komisjon saaks menetluse algatada (Üldkohtu 10. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-249/06: Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu, EKL 2009, lk II-383, punkt 139).

85 Tuleb märkida, et eespool toodu põhjenduseks viitas Üldkohus sõnaselgelt algmääruse artikli 9 lõikele 1, kuigi kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 84 viidatud kohtuotsus Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu, ei olnud vaidlusalust kaebust sugugi tagasi võetud, nagu selles sättes kirjeldatud, vaid väidetavalt vähenes sellele antud toetus menetluse käigus. See lahendus on täiesti loogiline, kuna lähtudes sellest, et nimetatud sätte kohaselt ei ole komisjonil kaebuse tagasivõtmise korral kohustust menetlus lõpetada, peab see *a fortiori* olema nii ka juhul, kui kaebusele antud toetuse määr lihtsalt väheneb.

86 Kuna algmääruse artikli 5 lõige 4 ja artikli 9 lõige 1 on selle määruse artikli 11 lõike 5 alusel kohaldatavad läbivaatamismenetlusele, millega pooled ka nõustuvad, siis kehtivad eespool punktides 84 ja 85 toodud põhimõtted ka käesolevas asjas. Sellest järeldub, et institutsioonidel oli täielik õigus läbivaatamismenetlust jätkata vaatamata sellele, et algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud 50% künnis ei pruukinud olla enam saavutatud.

87 Tuleb mainida, et puhtformaalselt ei pidanud institutsioonid isegi märkima, et läbivaatamismenetluse jätkamine oli ühenduse huvides, nagu nad seda käesoleval juhul tegid ja nagu see ilmneb üldise teabedokumendi punktist 50 ja vaidlustatud määruse põhjendustest 50 ja 94. Algmääruse artikli 9 lõige 1 nimelt kohustab institutsioone sõnaselgelt arvesse võtma ühenduse huvi vaid juhul, kui nad pärast seda, kui kaebus on tagasi võetud, kavatsevad menetluse lõpetada. Niisiis tuleneb sellest sättest, et kui kaebus tagasi võetakse, on institutsioonidel võimalus – mitte kohustus – menetlus lõpetada, kuid nad ei või seda siiski teha, kui see on ühenduse huvidega vastuolus.

88 Tuleb lisada, et vastupidi hagejate väitele ei võtnud nõukogu endale käesoleval juhul algmääruse artikli 9 lõikele 1 antud tõlgendusega ühtegi uut pädevust. Ta lihtsalt leidis – nagu see sai eespool punktides 84–87 tõendatud –, et see säte andis institutsioonidele tõesti õiguse läbivaatamismenetlust jätkata sellele vaatamata, et oli võimatu kindlaks teha, et läbivaatamise taotlusele antud toetuse määr oli juba langenud alla 50% künnise. Lisaks – nagu vaidlustatud määrusest selgelt ilmneb –otsustas nõukogu jätkata kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamist veel üks aasta alles pärast seda, kui ta oli nõuetekohaselt kindlaks teinud, et dumping kestis edasi, et nende meetmete aegumine võis dumpingu ja kahju jätkumist soodustada ning et meetmete jätkamine oli ühenduse huvides. Nõukogu tõlgendus ei muuda sisutühjaks ka nõuet, mille kohaselt tuleb „ühenduse tootmisharule" – nagu see on määratletud sama määruse artikli 4 lõikes 1 – tekitatud kahju enne dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist tõendada. Nagu allpool punktides 90–96 tõendatakse, määratles nõukogu kahju kindlakstegemisel ühenduse tootmisharu õigesti.

89 Järelikult ei ole antud juhul algmääruse artikli 9 lõike 1 rikkumine tuvastatud.

90 Teiseks tuleb kahju välja selgitamiseks analüüsida poolte argumente seoses ühenduse tootmisharu määratlusega.

91 Tuleb meenutada, et algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaselt aegub lõplik dumpinguvastane meede viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kuivõrd mõiste „kahju" tähendab selle määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist.

92 Algmääruse artikli 4 lõike 1 määratluse kohaselt tuleb „ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena „ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna" või „neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku [selle määruse] artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust", võttes arvesse, et kahel juhul võib ühenduse tootmisharu arvestusest välja jätta tootjad, kes on seotud selle määruse artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud olukordadega. Institutsioonidel on nende kahe võimaluse vahel valimisel ulatuslik kaalutlusõigus.

93 Tuleb märkida, et ühenduse tootmisharu, mida kasutatakse kahju kindlakstegemise eesmärgil, ei pea tingimata koosnema samadest ühenduse tootjatest, millest koosneb see ühenduse tootmisharu, mida võeti arvesse selle tuvastamisel, kas esialgne kaebus või läbivaatamise taotlus on saanud algmääruse artikli 5 lõike 4 kohaselt piisava toetuse. Esiteks, viimati nimetatud juhul võib ühenduse tootmisharu, arvestades eespool viidatud sätte sõnastust, hõlmata üksnes neid ühenduse tootjaid, kes toetavad kaebust või taotlust, samas kui esimesena nimetatud juhul võib see hõlmata kõiki ühenduse tootjaid, sõltumata asjaolust, kas nad väljendasid sellist toetust või mitte. Teiseks, tuleb meeles pidada, et institutsioonid annavad ühenduse tootmisharu määratluse kahju kindlaksmääramiseks alles pärast menetluse algatamist. Nii on näiteks võimalik, et ühenduse tootja, kes esialgu toetas kaebust või läbivaatamise taotlust, loobub menetluse käigus oma toetusest või ei soovi komisjoniga koostööd teha. Selline tootja ei kuulu ühenduse tootmisharusse kahju kindlaksmääramiseks juhul, kui institutsioonid otsustavad määratleda selle tootmisharu algmääruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud teist võimalust kasutades, olgugi et see kuulus ühenduse tootmisharu arvestusse selle hindamisel, milline on esialgse kaebuse või läbivaatamise taotluse toetuse määr.

94 Lisaks tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 9 lõikes 1 otseselt või kaudselt märgitud olukorrad eeldavad määratluse kohaselt, et selle määruse artikli 5 lõikes 4 ette nähtud 50% künnis ei ole enam ületatud. Seega – nagu nõukogu oma vastuses Üldkohtu kirjalikule küsimusele kohtuistungil õigesti märgib –, kui institutsioonid oma ulatusliku kaalutlusõiguse kasutamisel otsustavad ühenduse tootmisharu kindlaks määrata algmääruse artikli 4 lõikes 1 märgitud teise võimaluse abil, siis viidet selles sättes algmääruse artikli 5 lõikele 4 üldiselt, mis puudutab mõistet „põhiosa ühenduse […] kogutoodangust", ei saa tõlgendada nii, et see viitab vähemalt 25% künnisele ja mitte 50% künnisele. Selline vaatenurk sobib seda enam, et selle nõude eesmärk, mille kohaselt peab ühenduse tööstusharu moodustama põhiosa ühenduse kogutoodangust, on tagada, et selles tööstusharus osalevate tootjate täiendav toodang oleks piisavalt esindatud. Viimati nimetatud asjaolu sõltub pigem nende tootjate osast ühenduse kogutoodangus kui seisukohast, mille võtsid kaebuse või läbivaatamise taotluse suhtes tootjad, kes ei kuulu vastavalt algmääruse artikli 5 lõikele 4 ühenduse tootmisharusse. Nagu nõukogu selle kohta kohtuistungil õigesti märkis, ei ole antud juhul vahet, kui tegu on küsimusega, kas Osrami toodang on piisavalt esindatud ühenduse toodangus, kas Sylvania on neutraalne dumpinguvastaste meetmete säilitamise osas või kas ta on sellele vastu. Erinevalt teisest ei arvestata esimesena mainitud juhul Sylvania toodangut selle väljaselgitamisel, kas eespool viidatud sättes ette nähtud 50% künnis on ületatud ja kas Osrami toodang üksi vastab sellele tingimusele. Sama märkus kehtiks GE Hungary osas, kui viimane oleks otsustanud jääda pigem neutraalseks kui avaldada läbivaatamise taotlusele vastuseisu.

95 Lisaks, olgugi et hagejad ei ole seda oma kirjalikes märkustes välja toonud, tuleb täpsustada, et institutsioonidelt ei saa nõuda, et nad eespool punktis 94 kirjeldatud juhul määratleksid ühenduse tööstusharu üksnes algmääruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud esimese võimaluse abil, st lisades sinna kõik ühenduse tootjad. Nagu märgitud eespool punktis 92, on institutsioonidel ulatuslik kaalutlusõigus selles osas, kumba nimetatud sättes ette nähtud võimalust kasutada. Nad võivad eelistada teist võimalust näiteks seetõttu, et valisid selle kõnealuste dumpinguvastaste meetmete esialgse kehtestamiseni viinud menetluses, et neil ei olnud võimalik teha koostööd teatavate ühenduse tootjatega või et neil osutus raskeks täie kindlusega tuvastada, kas ühenduse tootmisharu peaks hõlmama kõiki ühenduse tootjaid või kas mõned nende hulgast peaksid vastavalt algmääruse artikli 4 lõike 1 punktile a sealt välja jääma.

96 Antud asjas, nagu tuleneb vaidlustatud määruse põhjendustest 50 ja 51, otsustas nõukogu kahju kindlakstegemiseks lisada üksnes Osrami ühenduse tootmisharu määratlusse alles pärast seda, kui tuvastas, et see äriühing oli ainus, kes jätkuvalt toetas läbivaatamise taotlust, et see taotlus võeti tagasi vaid osaliselt, et tema toodang moodustas ligikaudu 48% ühenduse kogutoodangust ja moodustas seega „kahtlemata ühenduse toodangust märkimisväärse osa" ning et tema andmed kahju kohta olid parimad kättesaadavad andmed. Arvestades eespool punktides 92–95 esitatud tõdemusi, tuleb asuda seisukohale, et nõukogu ei rikkunud sellist määratlust kasutades ühtki õigusnormi. Järelikult ei ole antud juhul tuvastatud ühtki algmääruse artikli 3 lõike 1, artikli 9 lõike 4 või artikli 11 lõike 2 rikkumist.

97 Tuleb märkida, et kui algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a kohaselt oleks institutsioonid jätnud Philips Polandi ühenduse tootmisharu arvestusest välja, ei oleks see asjaolu muutnud nende analüüsi kahju võimaliku jätkumise või kordumise kohta. Sellisel juhul oleks ainuüksi Osrami toodang moodustanud rohkem kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mille tootis ühenduse tööstusharu see osa, mis väljendas läbivaatamise taotlusele oma toetust või vastuseisu. Järelikult, kuna institutsioonid määratlesid ühenduse tootmisharu algmääruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud teist võimalust kasutades, lisasid nad sinna taas vaid nimetatud äriühingu.

98 Lõpuks tuleb märkida, et vaidlustatud määruse selles osas, mis puudutab ühenduse huvi analüüsimist, on nõukogu nõuetekohaselt arvestanud kõnealuste dumpinguvastaste meetmete jätkuva kohaldamise mõju teiste ühenduse tootjate huvidele.

99 Arvestades eespool toodud kaalutlusi nende kogumis, tuleb esimene ja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist

100 Hagejad väidavad, et vaidlustatud määrus ei ole kahes punktis piisavalt põhjendatud.

101 Esiteks leiavad hagejad, et nõukogu ei ole piisavalt põhjendanud oma hinnangut ühenduse tootjate poolt kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamise jätkamise toetamisele. Nende väitel ei ole nõukogu esitanud põhjusi, miks ta jõudis vaidlustatud määruses järeldusele, mis on risti vastupidine komisjoni 2007. aasta teabedokumendis tehtud järeldusele, olgugi et ühtki uut faktilist asjaolu ega tõendit ei esitatud. Nad heidavad nõukogule ette ka seda, et viimane ei selgitanud, miks ta leidis, et Osrami toodang moodustas ühenduse toodangust põhiosa ning et seetõttu oli algmääruse artikli 5 lõikes 4 sätestatud 50% künnis endiselt saavutatud, kuigi tegelikult moodustas see vaid 48%.

102 Teiseks, hagejate sõnul ei ole piisavalt põhjendatud nõukogu järeldused, mille kohaselt tingis kõnealuste dumpinguvastaste meetmete säilitamise täiendavalt üheks aastaks ühenduse huvi. Täpsemalt öeldes heidavad nad nõukogule ette, et viimane ei ole selgelt ja ühemõtteliselt põhjendanud Osrami huvi nende meetmete jätkuvaks kohaldamiseks. Sellega seoses väidavad nad, et vaidlustatud määruses ei ole selgitatud, kuidas nimetatud meetmete kohaldamine veel üks aasta on Osrami huvides, kui küsimus on tema registreeritud kahjumis või töökohtades tema tootmisüksustes, või milleski muus.

103 GE Hungary ja Hangzhou esitavad sisuliselt samu argumente nagu hagejad, või toetavad neid.

104 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja Osram, palub kolmanda väite tagasi lükata.

105 Kohtupraktikast nähtub, et EÜ artiklis 253 nõutavatest põhjendustest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt nähtuma vaidlustatud akti vastu võtnud liidu ametiasutuse arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista, et oma õigusi kaitsta, ning liidu kohtul kontrolli teostada (Euroopa Kohtu 30. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-76/01 P: Eurocoton jt *vs.* nõukogu, EKL 2003, lk I-10091, punkt 88, ning Üldkohtu 12. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-48/96: Acme *vs.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3089, punkt 141).

106 Pealegi ei ole nõutud, et põhjendused täpsustaksid kõiki erinevaid asjakohaseid faktilisi või õiguslikke asjaolusid, sest põhjendamisnõudeid tuleb hinnata eelkõige akti kontekstist ja kõigist antud valdkonda reguleerivatest õigusnormidest lähtudes (Üldkohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-2681, punkt 118). Piisab, kui nõukogu esitab need faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis on vaidlustatud määruse seisukohalt olulise tähtsusega (vt selle kohta Üldkohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-387/94: Asia Motor France jt *vs.* komisjon, EKL 1996, lk II-961, punktid 103 ja 104).

107 Esiteks ei saa hagejad väita, et ühenduse tootjate toetamise küsimus kõnealuste dumpinguvastaste meetmete säilitamiseks ei ole piisavalt põhjendatud. Nimelt tuleneb esiteks algmääruse sätete ja teiseks 2007. aasta juuli teabedokumendi ning üldteabe dokumendi – mis on mõeldud täpsustama nimetatud määruse vastuvõtmise konteksti – lugemisest nende koostoimes, et:

— Philips Poland oli läbivaatamise taotluse esitamise ajal ainus ühenduse tootja, kes oli sellele vastu, Osram ja GE Hungary olid selgelt poolt ja Sylvania ei võtnud seisukohta;

— seega ei olnud mingit kahtlust, et läbivaatamise toetamise tase oli kõrgem kui nii 25% kui ka 50% künnis, millele viitab algmääruse artikli 5 lõige 4, nagu nähtub eelkõige 2007. aasta juuli teabedokumendi punktist 71;

— uurimise vältel teatasid GE Hungary ja Sylvania komisjonile, et on nüüd läbivaatamise taotlusele vastu, mis tähendas, et seda jäi toetama vaid Osram, kelle toodang jäi pisut alla 50% ühenduse kogutoodangust, nagu nähtub eelkõige 2007. aasta juuli teabedokumendi punktidest 71 ja 72;

— arvestades mõningast erinevust läbivaatamise taotlust toetava ja sellele vastu oleva ühenduse toodangu osakaalu vahel ning asudes seisukohale, et mõlemad künnised peavad läbivaatamise taotluse esitamise staadiumis ja uurimise ajal olema saavutatud, analüüsis komisjon üksikasjalikumalt, kas teatavad ühenduse tootjad, eriti Philips Poland, oleks vastavalt algmääruse artikli 4 lõike 1 punktile a tulnud ühenduse toodangust välja jätta, nagu selgub muu hulgas 2007. aasta teabedokumendi punktidest 28–68 ja 70;

— olles kõigepealt teinud eelmainitud analüüsi, asus komisjon seisukohale, et neli ühenduse tootjat tuli lisada ühenduse toodangu arvestusse ning järeldas seetõttu, et oli kohane läbivaatamise menetlust lõpetada ning kõnealused dumpinguvastased meetmed tühistada, nagu selgub muu hulgas 2007. aasta teabedokumendi punktidest 69–73;

— olles jätkanud oma analüüsi ja leidnud, et tema jaoks oli keeruline täpselt kindlaks määrata, milline – kui üldse – ühenduse tootjatest oleks tulnud vastavalt algmääruse artikli 4 lõike 1 punktile a ühenduse toodangu arvestusest välja jätta, otsustas komisjon jätta lahtiseks nii selle küsimuse kui ka küsimus, kas läbivaatamise taotlusel oli endiselt algmääruse artikli 5 lõikega 4 nõutud määral toetust, nagu nähtub üldise teabedokumendi punktist 50 ja vaidlustatud määruse põhjendustest 49 ja 50;

— pärast seda, kui GE Hungary ja Sylvania väljendasid menetluse ajal läbivaatamise taotlusele vastuseisu, asus komisjon seisukohale, et kõnealune küsimus on analoogne sellele, millele on viidatud algmääruse artikli 9 lõikes 1 ning – kohaldades seda sätet analoogia alusel –ühenduse huvides on läbivaatamise menetlust jätkata, nagu nähtub üldise teabedokumendi punktist 50 ja vaidlustatud määruse põhjendustest 50 ja 94;

— komisjoni seisukohta toetab vaidlustatud määruses nõukogu.

108 Tuleb sedastada, et nii läbivaatamise uurimise ajal hagejate esitatud märkustest kui ka käesoleva hagi raames kahe esimese väite toetuseks esitatud argumentidest tuleneb selgelt see, et hagejad mõistsid täielikult sündmuste ahelat, mida on kirjeldatud eespool punktis 107.

109 Hagejate etteheide, mille kohaselt jõudis nõukogu järeldusele, mis on täiesti vastupidine 2007. aasta teabedokumendis sisalduvale järeldusele, kuigi ükski uus faktiline asjaolu ega tõend seda ei õigusta, ei ole käesoleva väite raames asjakohane. Tuleb meenutada, et põhjendamiskohustus on oluline menetlusnõue, mida tuleb eristada põhjenduse põhjendatusest, mis käsitleb vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust (Euroopa Kohtu 22. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-17/99: Prantsusmaa *vs.* komisjon, EKL 2001, lk I-2481, punkt 35).

110 Igal juhul faktid seda etteheidet ei toeta. Nagu on välja toodud eespool punktis 81, esitas 2CFL-i 2007. aasta juuli teabedokumendi kohta oma üksikasjaliku seisukoha, milles ta selgitas, miks tema arvates oleks tulnud Philips Poland ja GE Hungary ühenduse toodangu arvestusest algmääruse artikli 4 lõike 1 punkti a alusel välja jätta. Need märkused võiksid mõistlikult õigustada tema hinnangu ümbervaatamist komisjoni poolt, seda enam, et – nagu teadsid hagejad ja nagu tuleneb läbivaatamise menetluse ajal nende esitatud märkustest – ühenduse toodangu täpse koosseisu küsimus oli antud juhul keeruline ja suures osas läbi vaieldud.

111 Lisaks, erinevalt sellest, mida leiavad hagejad, ei saa asjaolu, et nõukogu ei selgitanud vaidlustatud määruses, miks ta otsustas 2007. aasta teabedokumendis avaldatud komisjoni järeldusest kaugeneda, endast kujutada põhjenduse esitamata jätmist, kuna viimati nimetatud liiki dokument on üksnes

vahepealne akt, milles komisjon annab üksnes esialgse seisukoha (vt selle kohta Üldkohtu 29. jaanuari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-206/07: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk II-1, punkt 52).

112 Lõpuks, erinevalt sellest, mida väidavad hagejad, ei soovinud nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 50 viidata sellele, et algmääruse artikli 5 lõikes 4 ette nähtud 50% künnis oli saavutatud, kui ta märkis, et Osrami toodang moodustas põhiosa ühenduse toodangust. Selle avaldusega viitas ta tegelikult selles sättes ette nähtud 25% künnisele. Ei ole mingit mõtet väita, et 50% künnis oli endiselt saavutatud, kuna sellisel juhul ei oleks olnud vajalik viidata samas põhjenduses algmääruse artikli 9 lõikele 1, mis eeldas, et läbivaatamise taotlus on tagasi võetud või toetus sellele on langenud alla nõutava taseme. Tõdemust, mille kohaselt kavatses nõukogu viidata 25% künnisele, kinnitab veelgi asjaolu, et 2007. aasta juuli teabedokumendi punktides 4 ja 71, üldise teabedokumendi punktis 4 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 4 on vähemalt nende ingliskeelses versioonis mõiste „põhiosa" otseselt seotud mõistega „rohkem kui 25% ühenduse kogutoodangust".

113 Teiseks tuleb märkida, et erinevalt hagejate väidetust on nõukogu järeldus, mille kohaselt nõudis kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamise jätkamist veel üks aasta ühenduse huvi, vaidlusaluses määruses piisavalt põhjendatud.

114 Niisiis andis nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 94–114 oma selge hinnangu kõikidele asjaomastele huvidele, nimelt Osrami, teiste ühenduse tootjate, tarnijate, importijate/vahendajate, jaemüüjate ja tarbijate huvidele. Nimetatud määruse põhjendustes 115 ja 116 kaalus ta erinevaid huvisid enne kui otsustas, et „ühenduse lühiajalistes huvides [on] meetmete jätkamine kohanemisperioodi jooksul."

115 Hagejatel ei ole alust heita nõukogule ette seda, et viimane ei ole piisavalt selgitanud, kuidas on Osrami huvides see, kui jätkata kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamist. Nõukogu tuvastas ja selgitas vaidlustatud määruse põhjendustes 65–93 nõuetekohaselt, et nende meetmete aegumine soodustab nimetatud äriühingule tekitatud kahju jätkumist või kordumist. Ta leidis eelkõige selle määruse põhjenduses 90, et selline aegumine tooks tõenäoliselt kaasa tema finantsolukorra märgatava halvenemise, kuna ta oleks sunnitud vähendama müügimahtusid ja seega ka tootmist, alandama hindu või tegema mõlemat. Loogiliselt võttes oleks dumpinguvastaste meetmete kohaldamise jätkamine üksnes Osrami huvides. Lisaks tuleb märkida, et nõukogu ei ole kunagi andnud mõista, et nende kohaldamise jätkamine võimaldab Osramil ületada kõik raskused, vaid üksnes seda, et see aitab ellu viia vajalikud kohandused. Mis puudutab otsust piirata nende meetmete kestuse pikendamist ühe aastaga, siis tuleneb vaidlustatud määruse põhjendustest 115 ja 116, et see on olemasolevate huvide kaalumise tulemus, mis näitab eelkõige seda, et pärast nimetatud perioodi oleksid tarbijatele ja teistele ettevõtjatele kaasnev võimalik negatiivne mõju ebaproportsionaalne võrreldes eelistega, mida ühenduse tootjad nendest meetmetest saavad.

116 Eeltoodut arvestades tuleb kolmas väide tagasi lükata ja seetõttu jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

117 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on vaidluse kaotanud ja nõukogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb nõukogu kohtukulud – välja arvatud Hangzhou ja GE Hungary menetlusse astumisega seotud kulud – ja Osrami kohtukulud välja mõista hagejatelt, kes kannavad ise oma kohtukulud.

118 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

119 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu kohaselt jätta Hangzhou ja GE Hungary kohtukulud nende endi kanda.

120 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt mõista Hangzhou ja GE Hungarylt välja nõukogu kohtukulud, mis on seotud nende menetlusse astumisega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud, välja arvatud need, mis on seotud Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd ja GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt) menetlusse astumisega, ja Osram GmbH kohtukulud välja Philips Lighting Poland S.A.-lt ja Philips Lighting BV-lt, kes kannavad ise oma kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

4. Jätta Hangzhou Duralamp Electronics ja GE Hungary kohtukulud ning viimaste menetlusse astumisega kaasnenud nõukogu kohtukulud nende enda kanda.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. juulil 2013 Luxembourgis.

Allkirjad